

Эсперанто – настоящая семья Esperanto estas vera familio

Internacia pertrajna Esperanto-karavano el Eŭropo vizitis siberian urbon Krasnojarsk. Dank’ al tio, ruslingva urba gazeto “Urbaj novaĵoj” publikigis larĝan raporton pri la karavano, pri la lingvo Esperanto kaj historio de feliĉa germana-krasnojarska Esperanto-familio Ralf kaj Zoja Haumer. La gazeto antaŭverkis pri la raporto:

Международный «караван» эсперантистов со всей Европы побывал на днях в Красноярске: более сорока европейцев путешествуют по Транссибирской магистрали из Москвы во Владивосток и далее в столицу Южной Кореи Сеул — для участия в ежегодном Всемирном конгрессе Эсперанто. На перроне Красноярского вокзала с европейскими единомышленниками встретились и пообщались члены Красноярского Эсперанто-клуба. Причём совсем без переводчиков! Почему? Потому что международный язык Эсперанто позволяет свободно общаться людям разных национальностей, не знающих национального языка друг друга.

“Pli ol 40 europaj geesperantistoj vojaĝas laŭ plej longa Trasiberia fervojo el Moskvo al Vladivostok, kaj poste al Seulo - por partopreni en Universala Kongreso de Esperanto. Ĉe la Krasnojarska stacidomo la internacian karavanon renkontis membroj de Krasnojarska Esperanto-klubo. Certe, sen tradukistoj. Kial? Ĉar Internacia lingvo Esperanto donas eblecon al popoloj libere interkomunikiĝi, se oni ne komprenas fremdajn lingvojn”.

От Бельгии до Самарканда - De Belgio ĝis Samarkando

Нашему корреспонденту удалось пообщаться с участниками поезда эсперантистов, который 40 минут стоял на перроне в Красноярске. Вот несколько фрагментов из беседы с поклонниками международного языка, живущих в разных странах мира.

Nia (de la retgazeto «Urbaj novaĵoj» en Krasnojarsk – rim.de tradukinto) korespondanto sukcesis paroli kun partoprenantoj de la vojaĝo, kies trajno 40 minutojn restis surperone en Krasnojarsk. Jen kelkaj fragmentoj el interparoloj kun adeptoj de la internacia lingvo, loĝantaj en diversaj landoj de la mondo.

**Эмма, офисный работник (Германия):
Emma, oficistino (Germanio):**

— В Бельгии существует серьёзная внутренняя проблема, возникающая из-за того, что там живут носители двух языков — французского и фламандского. Узнав об этом в юном возрасте, я очень переживала,

думала, что ссориться из-за языка — просто какое-то сумасшествие. «Должен же быть какой-то нейтральный язык, чтобы все люди могли его изучить», — говорила я. И мой отец ответил: «Такой язык уже существует». В семнадцать лет я выучила Эсперанто, так как была уверена, что это реальное решение межнациональных языковых проблем, ведь благодаря ему гораздо легче общаться.

En Belgio ekzistas serioza interna lingva problemo, ĉar ĝi estas lando de du lingvoj – la franca kaj la flandra. Eksciinte pri tio junaĝe mi tre emociiĝis kaj pensis, ke malpaciĝi pro la lingvo estas iaspeca frenezaĵo. «Ja devas esti iu neŭtrala lingvo por ĉiuj homoj povu lerni ĝin», - diris mi. Kaj mia patro replikis, ke tia lingvo jam ekzistas. Estinte 17-jaraĝa mi ellernis Esperanton, ĉar mi estis konvinkinta, ke tio estas reala solvo de internaciaj lingvaj problemoj, dank'al kio (Esperanto) pli facilas komunikado.

Франц, пенсионер (уроженец Голландии, живущий в США):

Frans, pensiulo (nederlanddevena usonano):

— Я изучил Эсперанто самостоятельно три года назад через Интернет. Впрочем, пытался учить этот язык ещё в молодости, когда жил в Амстердаме. Но потом всё благополучно забыл. Когда вышел на пенсию, приступил к обучению практически с нуля. Сейчас я очень люблю читать книги и слушать радио на Эсперанто. В Портленде, где я живу, есть небольшой клуб эсперантистов, там мы много общаемся. Сейчас я обучаю международному языку жену, американку. Ну и очень рад, что благодаря эсперанто смог отправиться в эту поездку по России, свободно разговаривать с единомышленниками из разных стран.

Mi lernis Esperanton memstare 3 jarojn antaŭe. Interalie, mi provis ĝin lerni ankoraŭ en junaĝo, kiam mi vivis en Amsterdamo. Sed poste mi ĉion plene forgesis. Kiam mi emeritiĝis < rekomencis lerni la lingvon fakte de nulo. Nun mi tre ŝatas legi librojn kaj aŭskulti radion en Esperanto. En Portland, kie mi vivas, estas E-klubeto, kie ni multe interparolas. Nuntempe mi E-lernigas mian edzinon, usonaninon. Certe, mi estas tre kontenta, ke dank'al Esperanto mi havis eblecon lanĉi ĉi-vojaĝon tra Rusio, libere paroli kun samideanoj el diversaj landoj.

Уильям, садовник (Бельгия):

Willem, ĝardenisto (Belgio):

— Я начал изучать язык в 1984 году на курсах в клубе эсперантистов моего города Ханд. Как-то заметил объявление в журнале: «Если хотите увидеть мир бесплатно, для вас есть возможность стать членом Всемирной дружеской сети эсперантистов и участвовать в международном Эсперанто-движении». Подумал, что это как раз для меня. И потом, ещё когда был СССР, самостоятельно гостил у эсперантистов в Самарканде. Также именно благодаря Эсперанто я уже

был один раз в Красноярске — гостил у местных друзей. В жизни язык Эсперанто дал мне дружбу и веру, что он может стать вторым международным языком для людей любой национальности. Это позволит поддерживать мир между народами.

Mi komencis lerni Esperanton en 1984 jaro kiel kursano en la E-klubo de mia urbo Hand. Iam mi rimarkis anoncon en revuo: "Se vi ŝatas ekvidi la mondon senpage, vi havas eblecon iĝi membro de Tutmonda reto de E-amikeco kaj partopreni internacian E-movadon". Tio estas ĝuste por mi. Pli poste, dum epoko de Sovetunio, mi veturis memstare kaj gastis ĉe geesperantistoj en Samarkand (*urbo en Uzbekio – rim.de tradukinto*). Ankaŭ dank'al Esperanto mi jam estis unufoje en Krasnojarsk – gastis ĉe lokaj geamikoj. En la vivo Esperanto donis al mi amikecon kaj kredon, ke ĝi povas iĝi internacia lingvo por homoj de ajna nacieco. Tio permesos subteni pacon inter popoloj.

автор : Андрей ГРИГОРЬЕВ (Красноярск) / aŭtoro : Andrej Grigorjev (Krasnojarsk)

esperantigo de la ruslingva teksto: Tatjana Loskutova